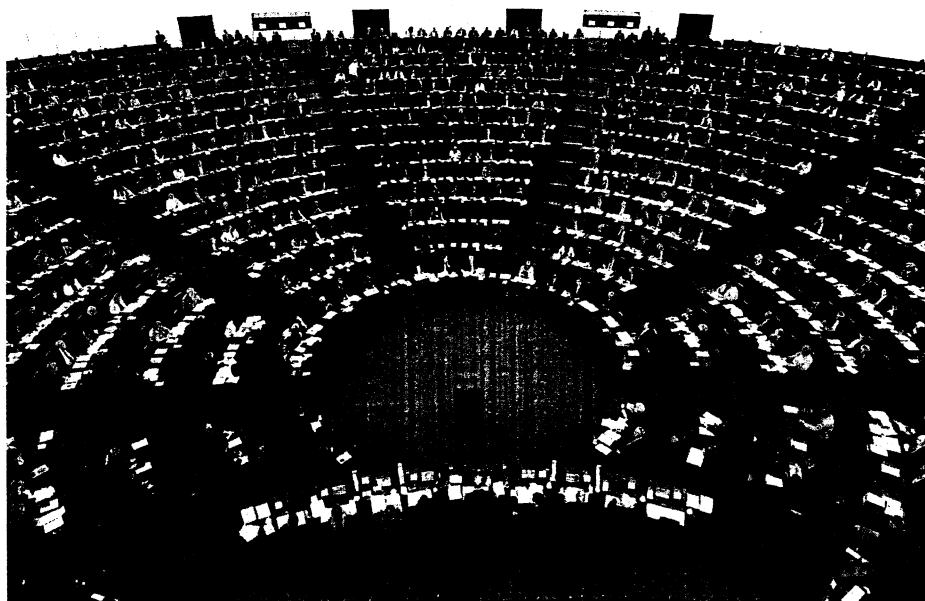

Mer överstatlighet är inte framtiden

I ett debattinlägg i NT den 19 januari skriver två politiker inom Liberalerna om EU och dess framtid. Deras ambitioner är bland annat att "... göra EU mer kraftfullt och effektivt". Skribenterna påpekar mycket riktigt att "EU står inför stora prövningar". Det talas om en djup spricka inom EU och att Sverige "... står vid sidan av när euroländerna nu börjar samarbeta allt tätare ...".

EU bildades 1993 och Sverige gick med 1995. Efter valet sjönk dock opinionen kraftigt för EU och ända sedan dess har våra folkvalda i princip varit tysta i frågan. 2003 gjordes visserligen ett försök att ersätta den då 130 år gamla, tåliga kronan med EU-valuta men folket röstade nej. Visserligen har opinionen för EU stärkts men, precis som de bägge politikerna påpekar, så "... står Sverige tyst". EU-valen påminner om val till kyrkofullmäktige och EU:s "nationaldag" den 9 maj är det få som tänker på.

De bägge politikernas mål med fler jobb, innovation, tillväxt och välfärd är lovvärda. Men argumentationen har varit densamma sedan EU:s start 1993. Tidigare hette det dessutom att EU skulle bli världens starkaste ekonomi men istället börjar vi se ett sönderfall. Teoretiskt sett skulle EU kunna bli en ny nivå i statsbildningen, där Sverige övergår

EU är på väg att minska i betydelse, tror skribenten, som efterlyser mer mellanstatligt samarbete.

FOTO: HENRIK MONTGOMERY/TT

till att bli en delstat. Problemet är att EU har haft över ett kvartssekel på sig att försöka skapa denna nivå men istället växer motståndet i allt fler länder.

Debatten om EU existerar knappast längre i Sverige. Få svenska politiker skulle heller våga starta den debatten då det finns en utbredd skepsis mot EU:s politiker och byråkrater. En "parallell" utveckling i vårt närområde är det nordiska samarbetet. Det har funnits sedan 1950-talet och inledningsvis var det aktivt med en rad reformer. Det talades senare om ett "enat Norden". Sedan decennier är detta samarbete i prak-

tiken nedlagt även om det formellt finns kvar i form av möten och skåtal. Sannolikheten är stor att även EU går samma väg.

De svenska relationerna med Finland har länge varit ansträngda och försöken att få in de tre baltiska staterna i det nordiska samarbetet väckte inte heller någon begeistring i den västra delen. Å andra sidan är arbetspendlingen över Öresund omfattande, liksom det faktum att många svenskar jobbar i Norge. Sverige, Danmark och Norge har ju inte bara språket gemensamt utan så mycket mer. Kulturellt sett har Sverige dessutom väldigt mycket

gemensamt med norra Tyskland. Å andra sidan lär knappast vare sig Danmark, Sverige, Norge eller Tyskland vilja ge upp sin självständighet.

Framtiden kan inte bestå av byggandet av nya kolosser med centralstyre, anonymitet och likriktning. Istället måste samarbetet utgå utifrån folkets behov. Att EU inte är rätt väg är uppenbart, men det är inte heller dagens nordiska samarbete. Istället bör vi lära av detta och istället satsa på mellanstatliga lösningar, som säkrar vår framtid.

Tomas Larsson
Stockholm